

Stanovská, Sylvie (editor)

Různé

In: Stanovská, Sylvie; Kern, Manfred. *Staročeské a německé milostné básnictví vrcholného středověku*. Vyd. 1. Brno: Masarykova univerzita, 2013, pp. [91]-100

ISBN 9788021063426

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/128490>

Access Date: 16. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

IX. Různé

IX.1

Stratilať jsem milého

- I „Stratilať jsem milého,
v mém srdci jediného.“
Jměj se dobře, srdéčko!
- II „Stratila-lis milého,
pohledajž sobě jiného.“
Měj <se dobře, srdéčko>!
- III „Když tomu nelze jinak zdiati,
musíme se dobře jmiati.“
Měj se dobře, <srdéčko>!
- IV „Ját se, milý, dobře jmám,
na tě srdéčkem zpomínám.“
Měj se dobře, <srdéčko>!
- V „Bielá ruože prokvítá,
bílá <...>“
<...>
- VI „Natrhajme z ruože květ,
milejší milý než vešken svět!“
Měj <se dobře, srdéčko>!
- VII „Ach muoj milý mocný pane Bože,
jinak to býti nemuože.“
Jměj <se dobře, srdéčko>!
- VIII „Ktož mi o tobě co propovie,
srdéčko mé velmi mútí.“
Jměj se dobře, srdéčko!
- IX „Ach muoj milý převelmi zúfalý,
ne taks mi sliboval před mú milú matkú!“
Jměj <se dobře, srdéčko>!

- X „Ktož mezi námi to manželstvo zruší,
nesmiluj se, Pane Bože, nad tú duší!“
Jměj <se dobře, srdéčko>!
- XI „Bóh tě žehnaj, má panno milá!
V mém si srdci sama jediná.“
Jměj <se dobře, srdéčko>!

IX.2

Milý žáku

- I Virgo:
„Milý žáku, pro tvé založení,
chciť přieti až do skončenie.“
- II Clericus:
„Tvój sem věrný slúha cele,
dokudž dušě v mém těle.
Milejšie mi v světě nenie
aniž bude až do skončenie.“
- III Virgo:
„Ty mně a já tobě
nic milejšieho k sobě.
Ta sě milost nezruší
dokadž mám v těle duši.“
- IV Clericus:
„Oba sva věrného pána,
božie milost nad náma
i jeho smilování.
Daj nám Buoh dlúhé zdravie!“
- V Chlap:
„Teprv sem já pravú žalost
poznal nynie pohřiechu.
Nespomuož mi má ústavnost,
nebt mě drží na smiechu.
Zle mi velmi odušila,
žáka již sobě zvolila.“

IX.3

Našě sestra Jana

- I Našě sestra Jana
do školy jest dána,
ta nevěrná rána,
ta jie provrtána.
- II Ve škole jest známa,
tam nelehně sama,
měchká já jest sláma,
„vrať se! at neslaje máma!“
- III „Ját se pak nevrátí,
ažť chvíli pokráci.
Milí jsú mi žáci,
chtít mi medníka dáti.“
- IV „A my tobě dámy,
co ve škole mámy,
dvanáct žákův, k tomu dva,
tiť sú rodem z Chujova.
- V Chtieš u nás přistačiti?
Chcemyť dobrou mzdu dáti,
nic budeš dělati,
jedno cepy sbierati.“
- VI „Ját já velmi ráda,
byť byl jako puol hada,
a k tomu dvě vajci,
budu veselá hrajci.“
- VII „Moje cero Jano,
coť ve škole dáno
v pondělí ráno
ješto s tebu přehráno?“

- VIII „Moje milá matko,
tot' mi bieše sladko:
žáček nebožátko
opařil kuřátko.“
- IX „Mój milý žáčku,
mój milý bracháčku,
k nyníjšiemu časku
daj mi svú klovásku.
- X Jáť já sama uvařím,
v mém hrnečku přistavím,
svú slepičku přiložím,
a krmičku osdovím.“
- XI „Když přijdeš po chvíle,
žák tebe pochuchle.
Ó předrahá ochochule,
svrbít-li tě karkule?
- XII Ostaviž se zlého,
nečiň nic dobrého!
Drž se tohoto odpustka,
bude z tebe jeptiška.“

IX.4

A ta panna stračička

- I   A ta panna stračička
         dlúhý vocásek má,
         a ten krahujček
         dvorný vobyčej má –
5   škubeť stračku od úcasa,
         hlavičky nedbá.
- II   I přiletiec vranička,
         tomu sě divila
         a řkúc: „Milá stračičko
         cos učinila?“
5   Stračka běží z humence,
         hlavu namurvila.
- III   Hlavičku namurvila
         vocásek jie zedrán...
         <...>

IX.5

V Strachotině hájku

Canitur sicut *Ut igitur*

- I   V Strachotině hájku,
          tuť biechom veselí.
          Ptáčkové zpieváchu
          za dvě neděli.
- 5   Který zpíváše lépe
          na patnáctém létě?
          Sóvka a lelek.
          Hrdlička, jiříčka,
          pěnkava, žežhulka
- 10   tuť sú hody měly.
- II   V. Drozdík v háji zpíváše
          <s> slavíčkem <vesele>,
          vzhledájice na se
          zpívášta tiem déle.
- 5   A stehlíček s střížkem,
          s militkým papúškem
          tuť sú radost měli.
          Ro. A kalandr jasně
          ten zpíval tak krásně
- 10   v tom hájku v zeleném.
- III   V. Ale jižť sú zaletěli
          ptáčkové od nás,
          nemohliť sú zde ostati
          pro studený čas.
- 5   S kým mám chvíle krátiti
          ptáčkuov nemájice,
          zmilitkých nevidajíc?
          Ro. Čížek na oslíčku,
          vyzříž, pacholíčku,
- 10   pověz, co tu jest!

IV V. Běžít jedna krásná panna
pyčíc své ztráty.
Stratilať jest sovička
prstének zlatý.
5 Chtěl jí, nic nemaje,
ot stola vstávaje,
nalit masso v zelí.
Rθ. Byl jeden slavíček,
dal sóvce políček,
10 mezi horami vel v svatém kostele.

V V. Ktož svú ženku smúti
v domě velmi veselú,
panie přežádúcie,
nepřežtež jemu!
5 Kterýž veselé brání
své najkraššie panie,
mát toho nečest.
Rθ. Nenieť hoden chválenie
od své překrásné panie,
10 kterýž kolivěk jest.

VI V. Když mi k tanci puojdem,
tu, kdež sú veseli,
přesrdečné smínie
vidúc od té panny:
5 zdaliť by čest učinila,
hlavičky poklonila
řkúc: Toť muoj milý jest.
Rθ. Což vy tu stojíte?
Učiňtež k tomu spieše
10 nemeškajíc déle.

Byl jeden slavíček.

Et sic est finis.